

РЕШЕНИЕ

№ 7434

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9375** по описа за **2022** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на А. Х., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, предявена чрез адв. И. - САК срещу Решение от 06.07.2022 г., постановено по НАХД № 15099 по описа на Софийски районен съд /СРС/ за 2021 г., с което е потвърден електронен фиш серия К, № 3009662 от 06.09.2019 г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който, на основание чл. 189, ал.4 във връзка с чл. 182, ал.1, т. 3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 21, ал.2, във връзка с чл.21, ал.1 от с.з., му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева.

Иска се отмяна на оспореният акт, като неправилен - постановен при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон - отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Жалбоподателят се позовава на оплакванията, посочени в жалбата депозирана пред СРС при оспорването на електронен фиш серия К, № 3009662 от 06.09.2019 г. Отделно се твърди нарушение на съдопроизводствените правила при постановяване на оспореното решение, изразяващо се в необсъждане на всички доводи, изложени в жалбата, конкретно - тези относими към техническата пригодност на

автоматизираното техническо средство, с което е установено нарушението, както и липсата на данни за извършителя на нарушението. Твърди, че в случая била приложима нормата на чл.28 ЗАНН.

Иска се отмяна на оспорения акт и присъждане на разноски за заплатената адвокатска защита пред двете инстанции в производството по съдебен контрол на електронния фиш.

Ответникът – Областна дирекция на МВР – С., чрез процесуален представител юрк. А. изразява становище за правилност и законосъобразност на оспореното решение. В писмени бележки юрк. Ц.В. изразява подробни съображения за неоснователност на депозираната касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Съобразно чл.218 ал.1 и ал.2 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. С оглед очертания предмет на спора, следва да се отбележи:

Процесната жалба е депозирана в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на обжалване, поради което същата е допустима. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, поради следните съображения:

При постановяване на първоинстанционният съдебен акт, СРС е установил от фактическа и приел от правна страна, че:

На 06.09.2019 г. около 07:00 часа, по Околовръстен път, при бензиностанция „Ш.“ с посока на движение от [улица] към [улица] със скорост 102 километра в час, при въведено с пътен знак В-26 ограничение на скоростта от 80 километра, А. Т. Х., управлявал автомобил „Хюндай С. Фе“, с рег. [рег.номер на МПС], негова собственост.

Представена е по делото схема относно въведената организация на движението и въведените ограничения на скоростта за процесния участък от пътното платно. Представен е и запис, направен от техническото средство, с отразен на хартиен носител – фотоснимка, отразяваща дата, точен час, скорост и регистрационен номер на превозното средство. По делото е приложена справка за собственост на МПС, в която е посочено, че то е собственост на А. Т. Х. Д..

Съдът е кредитирал изцяло приложените по делото писмени доказателства, приемайки, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрено техническо средство/от Института по метеорология на Б./, което към момента на заснемането е преминало необходимата периодична техническа проверка, като от приобщените писмени доказателства и веществени доказателствени средства /снимков материал/ по безспорен начин се установяват елементите от фактическия състав на административното нарушение, за санкционирането на което е издаден електронният фиш.

Успоредно с това, СРС е приел, че при издаването на обжалвания електронен фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения, същият е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като съдържа всички задължителни реквизити, а именно – данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е

установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото за доброволното ѝ заплащане.

По същество, съдът е приел, че А. Х. е извършил от обективна и субективна страна, състава на вмененото му нарушение на чл.21, ал.2 ЗДвП, като намерил за неоснователни направените от жалбоподателя възражения относно незаконосъобразността на обжалвания електронен фиш.

В заключение, съдът е обосновал извода за липса на маловажност на нарушението, като е мотивирал и съображенията си за неговата съставомерност от субективна страна, при пряк умисъл, като форма на вината и предвид на значителната степен на застрашаване на обществените отношения, защитавани от ЗДвП .

Така постановеното решение е правилно.

Фактичката обстановка по делото е установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Неоснователни са възраженията на касатора, относно липсата на реквизити в оспорваният електронен фиш. Разпоредбите на ЗАНН по отношение формата, съдържанието, реквизитите и процедурата по издаване на електронните фишове, са неприложими, при наличие на конкретни изисквания в ЗДвП,като специален закон, в частност - разпоредбите на чл.189, ал.4-12 от последният.

Така, съгласно текста на чл.189, ал.4 ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

Законоустановените реквизити на документа не предполагат посочване на датата на неговото издаване, а единствено на дата и час на извършване на нарушението, което е следствие на постановката нарушението да се установява с автоматизирано техническо средство по смисъла на пар.6, т.65 от ДР на ЗДвП.

Съществен белег на електронния фиш, като форма на властническото волеизявление със санкционни последици, е, че същото представлява запис върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи/ пар.6, т.63 от ДР на ЗДвП. В настоящият случай, автоматичното заснемане е осъществено на 06.09.2019 г., която е единствената релевантна дата за извършване и установяване на нарушението, а посоченото нарушение от касатора, изразяващо се в липса на дата на „издаване“ на се установява при липса на законово изискване за наличие на „дата на издаване“ на ЕФ.

В контекста на посоченото до тук, относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Ето защо са неоснователни и оплакванията в касационната жалба относно липсата на подпис на длъжностно лице.

Неоснователна е и твърдяното нарушение, при издаване на електронния фиш, във връзка с липсата на посочване в него на извършител на нарушението. Като такъв е посочен касатора, въз основа на извършена справка относно собственикът на моторното превозно средство, който е и субекта на отговорността за извършеното нарушение на ЗДвП. Факта, че последният не е заявил, че друго лице е управлявало въпросното МПС с посочване на конкретното лице, каквато възможност следва изрично от текста на чл.186 ал.4 и ал.5 от ЗДвП всъщност опровергава и настоящото възражение на касатора.

Като следствие от съдебната проверка, настоящият състав счита, че правилно първоинстанционният съд е приел и липсата на основание за прилагане на института на „маловажен случай“ на нарушение по смисъла на §1, т.4 ЗАНН. Същият е неприложим и във връзка с възраженията, изложени в процесната касационна жалба. Правилно съдебният състав на СРС е приел и мотивирал изводите си, че процесното нарушение не представлява маловажен случай по чл.28 ЗАНН.

При разглеждане на делото районният съд е събрал допустими и относими писмени и гласни доказателства, въз основа на които е установил правилно фактическата обстановка, която съответства на описаната в електронния фиш и се споделя от касационната инстанция. Противно на твърдяното в касационната жалба, в постановения съдебен акт, съдът се е произнесъл по всички оплаквания наведени от жалбоподателя.

В заключение - санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП предвижда глоба във фиксиран размер от 100 лв. за водач, който превиши разрешената максимална скорост с над 20 км/ч., поради което и въпроса за редуциране на нейния размер намира своето категорично разрешение.

С оглед изхода от спора и направеното от ответната страна искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски, на страната, която е била представлявана от юриконсулт следва да се присъдят такива по реда на чл.37 от Закона за правната помощ и в размерите и съобразно осъществяваната защита по чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.07.2022 г., постановено по НАХД № 15099 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21 - ви състав за 2021 г.

Осъжда А. Т. Х., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 да заплати на Областна дирекция на МВР – С., сумата от 80 /осемдесет/ лева съдебно-деловодни разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.